

ноа, хайде съ мене, не ви прави честь, да ся бавите още тука. Ахъ какъвъ конецъ!

(Излиза. Дюноа като хвърля единъ нажаленъ по гледъ връзъ на излиза. Явява ся Раймондъ, изглежда я нажалено, постъпва и я хваща за ръка та).

Раймондъ. Сега е минута та за избавление, елате, съ мене, дайте си ръката, улици тъ са празни, азъ ще ви приведа.

(Като го вижда, дава знакъ на вътрешно движение, застоява ся, постъпва обръща къмъ небето, улавя го за ръката и излиза. Завърса та пада).

ДѢЙСТВІЕ ПЕТО.

Надалечъ ся виждатъ колиби. Тъмнина. Свѣткавица и гръмежъ.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Въгларъ и въгларка.

Въгларъ. А тъзи свирѣпа, проклета бура, какъ ужасно разклатва мирната природа. Небето ся разгнѣвило, изсипва ся надъ настъ въ огненни потоци, а ясний денъ заприлича на тъмна нощъ.

Като грозний Адъ върлува бура та, земята ся тресе, огненни жици преплитатъ въздуха, необорима сила събarya стари тъ дъбове въ гората. И тъзи ужасна война, що избухна тъй яростно, не може ся още задоволи съ кръвопролитията — тъзи война, що опитомява диви тъ звѣрове и ги прави спокойно да ся криятъ по дупки тъ си, не можа да основе веднѣжъ за всегда миръ между человѣчество то. Изъ ревътъ на вѣтрове тъ и бура та чуять ся гърмежи тъ на топове тъ, приближаватъ вече и двѣ тъ армии, е-